

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСНОГО ПІДХОДУ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

The article substantiates the author's suggestions for the application of process management approach to effectively organize the identified tasks. Done its effectiveness in implementing the modernization process and outlining its typical ones signs on businesses.

Реалізація принципів системного підходу в управлінні підприємством забезпечує їх фінансово-економічну стабільність та високу конкурентоспроможність продукції підприємств. Для результативності процесу вони повинні бути узгодженою сукупністю дій, спрямованих на створення або підтримку виробництва цінних для споживача речей. Але модернізація, як сукупність процесів, при повній їх взаємодії в рамках системи дозволяє підвищити ефективність роботи підприємства за рахунок оптимізації внутрішніх та зовнішніх ланцюжків взаємних зв'язків, відповідно покращуючи роботу зворотних зв'язків [3]. Тому, наголосимо, що мета удосконалення організації процесного підходу - сприяти результативності та ефективності функціонування підприємств у досягненні поставлених завдань. Як процес, модернізація відрізняється від інших тим, що вона має послідовність дій, націлених на досягнення кінцевого, вимірного і конкретного результату. А теоретичне поняття сутності процесного підходу викладена в міжнародному стандарті ІСО 9000-2000 де пояснюється, що необхідно розуміти під категорією «процес»: «Будь-яка діяльність, або комплекс діяльності, в якій використовуються ресурси для перетворення входів у виходи, може вважатися процесом. Щоб результативно функціонувати, організації повинні визначати і управляти численними взаємопов'язаними і взаємодіючими процесами. Часто вихід одного процесу безпосередньо є входом наступного» [2]. Іншими словами, ми вважаємо, що будь-який вид діяльності або комплекс видів діяльності, де використовуються будь-які ресурси для перетворення входів у виходи може розглядатись як процес. Управління на підприємствах торкається багатьох процесів, які відрізняються за рівнем споживання ресурсів, масштабом, складністю, ступенем важливості для організації, за споживачами вихідних результатів. Однак, при визначенні своїх цілей підприємство повинно чітко ідентифікувати своїх споживачів і замовників, їх потреби та очікування, вимоги, що допоможе передбачити всі необхідні процесні виходи. Як будь-який процес, так і управління, зокрема, має вхід. На виході отримуємо продукцію - матеріальну. Будь-який процес фактично є перетворенням, який формує додаткову цінність. Кожен процес включає певним чином трудові та інші ресурси, тоді на виході може бути, наприклад, програмний продукт, харчовий продукт або проміжна продукція будь-якої категорії. Для підвищення ефективності та покращення функціонування підприємства на основі даного підходу до управління, ми вважаємо, необхідно призначити керівника (власника) кожного процесу; ідентифікувати процеси; визначити ресурси; описати процеси; управляти процесами на основі цілей та індикаторів; встановити цілі та показники (індикатори) ефективності процесу. Таке управління підприємством призводить до точного визначення кінцевих результатів діяльності, як загальних, так і особистих. Тому даний підхід дозволяє надати діяльності підприємств цілеспрямованість і сформулювати систему мотивації роботи персоналу. Це вибудовує процес управління виробництвом в єдиний логічний ланцюг, а головним критерієм ефективності впровадження є задоволеність споживачів через досягнення цілей підприємства. Методологія застосування управління дозволила нам на теоретичному рівні осмислити наукову проблему, повно і всебічно її проаналізувати на рівні підприємства, використати для їх практичного перетворення визначені та здобуті нами вихідні положення. Основне принципове положення про розвиток склало суть концепції управління, що передбачає розвиток системи шляхом якісних, спрямованих неаборотних перетворень усіх сфер діяльності підприємства і вирішення на цій основі протиріч, які забезпечують позитивні тенденції його розвитку. Управління підприємства охоплює всі елементи процесу: вироблені продукти та виконувані роботи, техніку і технологію виробництва, систему управління трудовими, матеріальними і грошовими ресурсами при реалізації потенціалу управлінських механізмів. Проте не слід забувати, що при побудові системи управління процесом модернізації підприємств харчової промисловості необхідно враховувати галузеві особливості: продаж продукції в більшості строго обмеженому географічному районі; сезонність виробництва; відсутність формалізованої стратегії і довгострокового планування; розмір підприємства (в основному це підприємства малого і середнього бізнесу); макроекономічні чинники (зростання цін і тарифів, диктат великих роздрібних торгових мереж) та інші, які визначають структуру процесів та ефективність управління ними [3]. Пошук управлінських рішень по досягненню максимальної ефективності виробництва та реалізації харчової продукції на засадах ринкових відносин обмежується чинниками стабільного розвитку, економічної безпеки, використання всіх видів ресурсів, які задіяні для виготовлення кінцевого продукту. Особливості підприємств визначаються виробничими процесами, коли результати діяльності залежать від багатьох об'єктивних і суб'єктивних факторів.

Список використаних джерел:

1. Зобенко Н.Г. Влияние глобального экономического кризиса на продовольственный рынок Украины / Н.Г. Зобенко // Актуальные проблемы экономики. – 2011. – №6. – С.31-36.
2. ИСО 9000-2000. Системы менеджмента качества. Основные положения и словарь (взамен ИСО 9000:1993 и ИСО 8402:1994). - [електронний ресурс]. – Режим доступу: http://stroyoffis.ru/gost_kacestvo/iso_9000_2000.
3. Валінкевич Н.В. Методика організації процесного підходу в управлінні підприємствами харчової промисловості / Н.В. Валінкевич / Збірник наукових праць: Луцький національний технічний університет. Випуск 9(34). Частина 1. Економічні науки. Серія «Економіка та менеджмент». – 2012. – С.74-82.